

ZnAKi CZASU

Pokój Chrystusa!

Kochani ZAK-owcy:
Formatorzy, Członkowie i Sympatycy!

W tym roku mija 190 lat od chwili, gdy Święty Wincenty Pallotii powołał Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego do służby Kościołowi.

Co roku w dniu 28 października obchodzimy w całej rodzinie pallotyńskiej Dzień dziękczynienia za dzieło Zjednoczenia.

W duchu jedności zapraszamy Was do Rozmowy w Duchu Świętym i rozeznawania wraz z Tym, który jest Dawcą mnogich darów, jakie kierunki pracy formacyjnej podjąć w naszych lokalnych wspólnotach.

W listopadowym czasie przypominamy też o modlitwie za wszystkie dusze w czyśćcu cierpiące.

Rozmowa w Duchu Świętym, jako szkoła rozeznawania duchowego we wspólnotach Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego

Poniższy materiał powstał na podstawie spotkania Liderów ZAK, które miało miejsce w Dolinie Miłosierdzia w Częstochowie w dniu 25.10.2025.

Czym jest Rozmowa w Duchu Świętym

Rozmowa w Duchu Świętym jest metodą wspólnotowego rozeznawania w ważnych sprawach. Wywodzi się z tradycji ignacjańskiej, a jako forma świadomej pracy wspólnot Kościoła zdefiniowana została na potrzeby Synodu o Synodalności, który Papież Franciszek zwołał w latach 2021-2023. Celem takiej rozmowy jest wzajemne słuchanie i dzielenie się natchnieniami, z intencją odkrywania woli Bożej. Wspólna modlitwa w duchu rozeznawania, poprzedzona osobistą refleksją i medytacją Słowa Bożego, mają na celu znalezienie punktów wspólnych, ale też zauważanie i nazywanie rozbieżności, które mogą być wskazówką od Ducha Świętego.

Rozmowa w Duchu jest zaproszeniem do głębokiego wsłuchiwania się w siebie nawzajem i w Ducha Świętego. Dzięki temu możemy rozpoznać, w jaki sposób Bóg wzywa nas do pełniejszego i bardziej autentycznego życia Ewangelią – zarówno jako indywidualnych uczniów, jak i wspólnoty. Rozmowa w Duchu Świętym jest zaproszeniem Ducha Świętego do bycia obecnym wśród nas i w każdym z nas. Wciąż trudno nam przeżywać wspólnotowo (inaczej mówiąc: w komunii) wiarę, mimo iż Kościół uczy, że jesteśmy Ludem Bożym, Ciałem Chrystusa. Pogłębianie wiary, regularna formacja są nieodłącznymi elementami naszego życia prowadzącymi do coraz większej miłości do Boga. Metoda ta daje nam przestrzeń do zatrzymania i połączania Boga w Słowie, w sobie samym i w innych.

"Ojciec Święty Franciszek powiedział: Niech Kościół nie przestanie być synodalny. Tym prostym zadaniem przypomniał nam, że przyszłość wspólnoty wierzących nie może być budowana inaczej, jak tylko przez słuchanie, rozeznawanie i misję – podejmowane razem, w komunii, której źródłem jest Duch Święty." (abp. Adrian Galbas)

W tym numerze znajdziecie:

1. Formacja chrześcijańska: Rozmowa w Duchu Świętym - wprowadzenie i wyjaśnienie (strony 1-2).
2. Formacja pallotyńska: Scenariusz na spotkanie - Rozmowa w Duchu Świętym i rozeznawanie potrzeb formacyjnych Wspólnoty ZAK (strona 3).
3. Formacja ludzka: pamięć o naszych bliskich Zmarłych (strona 4).

Pallotyński styl współpracy z Duchem Świętym

Duchowa intuicja podpowiada nam, że metoda prowadzenia Rozmowy w Duchu Świętym jest bardzo bliska naszej pallotyńskiej tradycji. Święty Wincenty Pallotti uczył nas współpracy z Duchem Świętym w każdym stanie życia. W myśli naszego Założyciela wszyscy członkowie Zjednoczenia są równi w swojej godności, ponieważ każdy ochrzczony jest pełen Ducha.

Święty Pallotti napisał: *Wszyscy, zarówno przełożeni, jak i podwładni, wielcy i mali, szlachta i lud, uczeni, studenci i niewykształceni, bogacze i ubodzy, księża, zakonnicy i ludzie świeccy, żyjący wspólnie i samotnie, kupcy i urzędnicy, uprawiający wszystkie zawody i rzemiosła, starzy i młodzi, zdrowi i chorzy, więźniowie i wolni – wszyscy mogą na swoim miejscu, w swoich warunkach i stanie wykonywać w jakiś sposób – a zawsze z zasługą – apostołstwo Chrystusowe; wszyscy mogą się modlić, wszyscy mogą budować bliźnich swoim przykładem, wszyscy, zarówno w domu, jak poza domem, w towarzystwie i w urzędzie, na studiach i przy pracy zawodowej mogą znaleźć sposobność, aby się zatroszczyć o wieczne zbawienie bliźnich, krewnych, domowników, przyjaciół i znajomych. Wszyscy mogą korzystać z darów Bożych celem szerzenia wiary świętej.*

Obraz Królowej Apostołów, który jako herb towarzyszy całej rodzinie pallotyńskiej pokazuje Maryję, Apostołów ale również uczniów i niewiasty w jerozolimskim wieczniku w dniu Pięćdziesiątnicy. Maryja matka Jezusa jest postacią w centrum tego obrazu, wszyscy pozostali uczestnicy wylania Ducha Świętego: zarówno Apostołowie, uczniowie, niewiasty są przedstawieni jako równi sobie, w równej (jednakowej) części otrzymawszy ogień Ducha. Taką wizję miał Pallotti. Pragnął Kościoła w którym różne stany powołania i różne posługi dopełniają się we wzajemnej współpracy i służbie. W tym roku obchodzimy też 190 rocznicę powstania Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego. 28.10.2003 Papież Jan Paweł II przez Papieską Radę ds. Świeckich zatwierdził Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego, jako publiczne stowarzyszenie wiernych na prawie papieskim, potwierdzając w ten sposób fakt, że idea Pallottiego, jest darem dla całego Kościoła.

Tak też częściej wedle możliwości przedstawiać sobie będę, że kiedy ja i inne stworzenia trwamy w Wieczniku, zstępuje na nas obfitość i pełnia Ducha Świętego. Pragnę z niej odnosić owoce tak obfite, jakie odnosiliby wszyscy Święci, Apostołowie i Maryja, zakładając, że pełnię tę przyjęli z niedościgną doskonałością; wyznam jednak przy tym swą nędzę, lecz równocześnie nie omieszkam prosić Świętych, Aniołów, Maryję i Jezusa, aby na mnie i na przyszłych kapłanów oraz na wszystkie stworzenia zstąpiła także pełnia Ducha Świętego. (św. Wincenty Pallotti)

Rola moderatora Rozmowy w Duchu Świętym

1. Rozważ w sercu, co jest na tym etapie ważne, trudne, istotne dla Waszej wspólnoty, co wymaga przemodlenia, przemyślenia i wspólnego rozeznania.
2. Przygotuj fragment Pisma Świętego, wybierz tekst, który rzuca światło na rozeznawane zagadnienie.
3. Możesz przygotować dla uczestników kartki z wydrukowanym Słowem i zapisanym pytaniem.
4. Zadbaj o właściwe miejsce w którym panuje cisza i wszyscy mogą wygodnie usiąść. Ważne jest też dobre oświetlenie, aby można było przeczytać Słowo Boże.
5. Zarządź czasem spotkania: oblicz ile czasu macie na refleksję modlitewną, a ile na wypowiedzi poszczególnych osób (w zależności od długości wypowiedzi Rozmowa może trwać od 1,5 do 2 godz.).
6. Rozważ podzielenie dużej grupy na mniejsze kręgi dzielenia (dolicz dodatkowy czas na podsumowanie pracy w grupach na wspólnym forum).
7. Przedstaw uczestnikom zasady Rozmowy : modlitwa w ciszy, zasady wypowiadania się, czas przeznaczony na refleksję modlitewną i pojedynczą wypowiedź.
8. Koordynuj przebieg Rozmowy. Dbaj o to, aby głos zabrali wszyscy, pilnuj czasu wypowiedzi, nie pozwalaj na komentarze, nie zaniedbuj chwili cichej refleksji.
9. Koniecznie spisz wspólne ustalenia z podziałem na obszary w których się zgodziliście, w których były różnice głosów, a także kwestie do dalszego rozeznania.
10. Zadbaj o to, aby na koniec Rozmowy ustalić z uczestnikami, do jakich kroków zaprasza Was Duch Święty po tym spotkaniu.

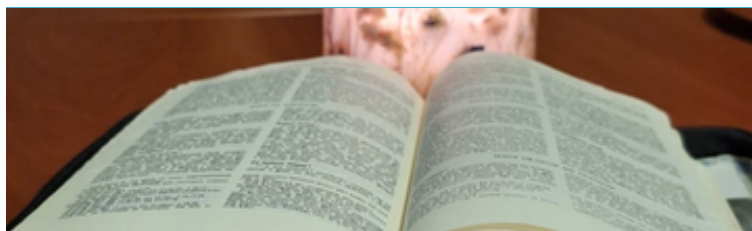
Etapy rozeznawania wspólnotowego

Nieodłącznym elementem każdej Rozmowy w Duchu Świętym jest osobista i wspólnotowa modlitwa i rozważanie Słowa Bożego. Dzięki temu stajemy się coraz wrażliwsi na głos Ducha Świętego i gotowi do podążania w kierunku, w którym nas woła. Uczymy się pokory i otwartości na nowe rozwiązania.

Rozmowa w Duchu Świętym nadaje spotkaniom porządek, uczy współodpowiedzialności za Kościół i każdemu w zespole daje te same szanse na zabranie głosu i bycie wysłuchanym. Jest szkołą komunii i nieustanną okazją do formowania serca oraz coraz pełniejszego odkrywania i realizowania misji, do której zostaliśmy powołani.

Rozmowa w Duchu Świętym składa się z trzech tur, a każda z tych tur jest poprzedzona modlitwą osobistą:

1. Dzielę się swoimi przemyśleniami i doświadczeniem oraz uważnie słucham innych.
2. Robię miejsce dla innych, czyli dzielę się tym co najbardziej mnie dotknęło w wypowiedziach innych osób w turze pierwszej.
3. Wspólne budowanie – prowadzimy dialog o tym co pojawiło się w poprzednich turach, aby podjąć próbę zrozumienia do czego wzywa nas Duch Święty.

Fragment Słowa Bożego na Rozmowę w Duchu Świętym

Jezus opowiedział im następującą przypowieść:

«Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł.

Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia?”

Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć”».

(Łk. 13, 4-9)

ROZMOWA W DUCHU ŚWIĘTYM – KROKI

KROK 1: PRZYGOTOWANIE DO ROZMOWY.

- Modlitwa do Ducha Świętego w ciszy, prosząc o owoce spotkania (3-5 minut).
- Przeczytanie fragmentu Pisma Świętego.
- Refleksja indywidualna w ciszy (3-5 minut)

KROK 2: ZABIERANIE GŁOSU I SŁUCHANIE

- Każdy uczestnik dzieli się swoim osobistym doświadczeniem na postawione pytanie (2-3 minuty na wypowiedź).
- Pozostałe osoby nie komentują jedynie słuchamy siebie nawzajem.
- Na koniec 3-5 minut refleksji modlitewnej w ciszy.

KROK 3: PRZESTRZEŃ DLA INNYCH I DLA INNEGO.

- Każdy uczestnik dzieli się tym, co go najbardziej zastanowiło, budziło opór, podobało się w wypowiedziach innych.
- Na wypowiedź każdy ma do 3 minut.
- Na koniec 3-5 minut refleksji modlitewnej w ciszy.

KROK 4: WSPÓLNE BUDOWANIE

- Wspólny dialog, którego celem jest rozeznanie i zebranie owoców rozmowy w Duchu.
- Sekretarz spotkania spisuje wnioski.
- WAŻNE: sformułowane wnioski powinny być zaakceptowane przez wszystkich.
- Krótka wspólna modlitwa na zakończenie

PYTANIE DO ROZEZNANIA PODCZAS ROZMOWY W DUCHU ŚWIĘTYM

(na spotkania Wspólnot ZAK w listopadzie 2025)

Zgodnie ze swoim Statutem Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego powinno troszczyć się o formację swoich Członków, by przygotowywać ich do współpracy z Bogiem i wszystkimi ludźmi dobrej woli.

W oparciu o to sformułowanie rozeznaj w Duchu Świętym: **jakie widzisz potrzebne tematy formacyjne i możliwe formy zaangażowania apostołskiego dla swojej wspólnoty ZAK.**

FORMACJA LUDZKA – PAMIĘĆ O ZMARŁYCH

W listopadzie przeżywamy szczególny czas modlitwy Kościoła Pielgrzymującego za Kościół Cierpiący, czyli za dusze czyśćcowe. Tradycja takiej modlitwy w Kościele ma ponad tysiąc lat!

Chyba nie ma człowieka, który nigdy nie przeżywał żałoby po śmierci osoby bliskiej. Podobnie wiele wspólnot doświadczyło śmierci swoich członków, duszpasterzy, przyjaciół, sympatyków, a także dobrodziejów.

Jeśli macie taką możliwość, to umówicie się w listopadowym czasie na wspólnotowe wyjście na cmentarz.

Możecie też ofiarować za bliskich zmarłych intencję Mszy Świętej i wspólnie spotkać się na modlitwie za dusze w czyśćcu cierpiące - intencje Mszy świętej możecie zamówić np. w pallotyńskim sekretariacie misyjnym.

TESTAMENT TO WAŻNY DOKUMENT

*Miarą naszych lat jest lat siedemdziesiąt
lub, gdy jesteśmy mocni, osiemdziesiąt;
a większość z nich to trud i marność:
bo szybko mijają, my zaś odlatujemy.
Naucz nas liczyć dni nasze,
abyśmy osiągnęli mądrość serca. (Ps. 90, 10, 12)*

Czy wiedzieliście, że Święty Wincenty Pallotti spisał swój testament na kilka lat przed swoją śmiercią. W swoim testamencie duchowym Pallotti zobowiązuje nas, abyśmy czuli się tak odpowiedzialni za dzieło Zjednoczenia, jakbyśmy byli jego współzałożycielami.

Jako chrześcijanie mamy świadomość przemijania naszego ziemskiego życia i nieuniknionego końca pielgrzymowania po ziemi. Jest takie powiedzenie, że katolik powinien być zawsze gotowy na dwie okoliczności, które mogą zdarzyć się w każdej chwili: na Komunię Świętą i na śmierć. Właściwie są to dwie strony tej samej rzeczywistości: stan gotowości, by stanąć przed Bogiem

Testament jest formą rozporządzania swoim majątkiem po śmierci. Prawo spadkowe w Polsce jasno definiuje zasady dziedziczenia, jednak w bardziej skomplikowanych, nietypowych sytuacjach warto zadbać o to, by spisać testament, który będzie jasnym wyrażeniem ostatniej woli, co do spraw doczesnych, ale i życzeń w obszarze niematerialnym (np. miejsca pochówku, przekazania części spadku na cele charytatywne itp.).

Wielu świętych spisywało swój testament głównie w wymiarze duchowym podsumowując swoją duchową misję i prosząc o jej kontynuację w Kościele i świecie np. święty Franciszek z Asyżu, święta Klara, święty Jan Bosko, święta Edyta Stein, święty Jan Paweł II.

Nie żyjemy, aby umierać, ale umieramy aby żyć wiecznie.

ZESPÓŁ ds. FORMACJI ZJEDNOCZENIA APOSTOLSTWA KATOLICKIEGO:

Marta Staszewska - Promotor Formacji ZAK

ks. Dawid Piwowarski SAC, s. Natalia Pieckielun SAC, Maria Malak, Małgorzata Morawska

e-mail: formacja@zak.org.pl

Czekamy na maile od Was :-)